

tilhøre Folkekirken, skulle yde deres Bidrag til Skolevæsenet i Stedet for til Folkekirken. Vi ville meget gerne være med til at gennemføre en saadan Grundlovsændring, men Grunden til, at vi ikke i Øjeblikket komme frem med Forslag i saa Henseende, er, at det jo er fuldstændig haabløst, fordi vi have det Ministerium, vi have i Øjeblikket, der ikke vil den Vej frem at revidere vor Grundlov, da Følgen vilde blive, at vi maatte opløse Landstinget. Det ærede Medlem skulde træde over paa vor Side og støtte os i den Opposition, vi have rettet imod Ministeriet af den Grund. Men der følger han lydig Ministeriet, det har han ikke det mindste imod, skønt det er Ministeriet, der staar som Hindring for, at Grundloven kan blive revideret.

Saa gør det ærede Medlem stærkt opmærksom paa, at Skolen er konfessionel. Ja, det er rigtigt, og det bliver ogsaa udmærket varetaget, fordi der altid i Skolekommissionen skal sidde en Præst. Er der noget, som er sikkert i denne Verden, er det det, at der sidder en Præst i hver eneste Skolekommission, som findes i hele Landet, saa de Interesser, Religionen skal have varetaget, er der ingen Fare for ikke blive varetagne. I den Henseende behøver det ærede Medlem fra Ribe virkelig ikke at støtte Ministeren. Nu talte det ærede Medlem om, at han kunde ønske, at vi kom bort fra den konfessionelle Skole. Jeg vil da spørge det ærede Medlem: Hvor var han henne, den Gang vi til Skoleloven stillede et Ændringsforslag om, at Religionen skulde være et frivilligt Fag? Vi vilde helst have foreslaaet, at Religionen skulde tages fuldstændig ud af Skolen, men da vi kendte Medlemmerne i denne Sal, turde vi ikke gaa saa vidt, og vi indskrænkede os til at stille Forslag om, at det maatte overlades til Forældrene, hvorvidt de vilde lade deres Børn tage Del i Religionsundervisningen eller ej. Men hvor var det ærede Medlem henne den Gang? Da stod han ikke op og holdt Tale til Fordel for det Forslag. Nej, da stemte han imod os. Altsaa, naar det kommer til Stykket, naar der skal handles, se vi ikke noget til det ærede Medlem for Ribe, men naar der ikke skal handles, naar der blot skal føres store Ord, er det ærede Medlem første Mand paa Pletten. Den Gang han havde Lejlighed til i Handling at vise sine Følelser og sin Mening, svigtede han os. Det ærede Medlem har derfor ikke Ret til at bebrejde os noget som

helst. Han maa rette Bebrejdelserne mod sig selv.

Jens Busk: Der har det ærede Medlem misforstaaet mig. Jeg har aldrig staaet og staar aldeles ikke paa det Standpunkt, at vi skulle have Religionen ud af Skolen, jeg tror, at Religionen er en saa kulturel opdragende Magt, at jeg vil paa det bestemteste modsætte mig at faa Religionen ud af Skolen. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har faaet det fra, at jeg skulde have den Mening og bedt de Herrer om, at de vilde hjælpe mig at faa Religionen ud af Skolen. (Afbrydelse). Det var jo paa det Grundlag, det ærede Medlem argumenterede. Det har jeg aldrig ment og mener det heller ikke nu. Hvis der forelaa Forslag om, at vi skulde have Religionen ud af den danske Folkeskole, vilde jeg paa det bestemteste stemme imod det, fordi jeg vilde anse det for en Ulykke for vort Land, om vi fik den mest opdragende Magt og den, som er bedst i Stand til at udføre et kulturelt Arbejde, nemlig Kirken, Religionen ud af Skolen. Nu se vi, hvordan de dejlige Frihedsmænd, der under Paul Bert i Begyndelsen af 80erne fik Religionen ud af de franske Skoler, bære sig ad; nu se vi, hvordan de blive ved at fare løs og fare frem, nu, da de have faaet Magten. Og vi tro efter de Eksempler, vi nu se i Udlandet, at naar de Herrer virkelig fik Magten, vilde de forbyde os, saa vidt de kunde, at have med Religionen at gøre, og det ville vi virkelig ikke lade os byde, saa længe vi kunne, saa det tager det ærede Medlem fejl i.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg forlangte af ham, at vi skulde se at faa Grundloven forandret. Nej, jeg forlangte kun, at han skulde hjælpe med til at faa Grundloven opfyldt. For det staar netop her i § 77 i Grundloven: „Ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen.“ Endvidere staar der: „dog skal enhver, der ikke godtgør at være Medlem af et i Landet anerkendt Trossamfund“, — ja, men jeg er villig til at godtgøre, hvad Øjeblik det skal være, at jeg hører til et anerkendt Trossamfund, hvis Præster have de samme Rettigheder til at udføre ministerielle Handlinger som Folkekirken Præster — „til Skolevæsenet svare de til Folkekirken lovbealede personlige Afgifter.“ Det var jo endog gaaet saa vidt her i Landet, at man havde fortolket Grundloven saaledes, at man tog Præstepengene